

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

28 päivänä marraskuuta 2013*

Muutoksenhaku — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Iranin öljy- ja kaasuteollisuuteen kohdistetut toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Perusteluvollisuus — Völlollisuus perustella toimenpiteen hyväksyttävyyttä

Asiassa C-348/12 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla 6.7.2012 tehdystä valituksesta,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinhään M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolena ja muuna osapuolena ovat

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, kotipaikka Teheran (Iran), edustajinaan avocat F. Esclatine ja avocat S. Perrotet,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Euroopan komissio, asiamiehinhään M. Konstantinidis ja E. Cujo,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit E. Juhász, A. Rosas (esittelevä tuomari), D. Šváby ja C. Vajda,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Tournès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.4.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.7.2013 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Euroopan unionin neuvosto vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft vastaan neuvosto, 25.4.2012 antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehrania (jäljempänä Kala Naft) koskevin osin
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39 ja oikaisu EUVL L 197, s. 19)
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25)
 - päätöksen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81)
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1; jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet)ja piti voimassa päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, vaikutukset siihen asti, kunnes asetuksen N:o 961/2010 kumoaminen tulee voimaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja asian tausta

- 2 Sopimus ydinaseiden leviämisen estämisestä avattiin allekirjoituksille 1.7.1968 Lontoossa, Moskovassa ja Washingtonissa. Euroopan unionin kaikki 28 jäsenvaltiota samoin kuin Iranin islamistinen tasavalta ovat sopimuksen osapuolia.
- 3 Sopimuksen 2 artiklassa määrätään, että ”jokainen sopimuksen osapuolena oleva ydinaseeton valtio sitoutuu – – olemaan valmistamatta tai muulla tavoin hankkimatta ydinaseita tai muita ydinräjähteitä – –”.
- 4 Sopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen mukaan ”jokainen sopimuksen osapuolena oleva ydinaseeton valtio sitoutuu hyväksymään valvonnan siten kuin siitä sovitaan sopimuksessa, josta neuvotellaan ja joka solmitaan Kansainvälisen atomienergiajärjestön [(jäljempänä IAEA)] kanssa [IAEA:n] perussäännön ja turvallisuusvalvontajärjestelmän mukaisesti, jolloin ainoana tarkoituksena on tämän sopimuksen edellyttämien velvoitusten täyttämisen todentaminen ydinvoiman siirtämisen estämiseksi rauhanomaisesta käytöstä ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin – –”.
- 5 IAEA osoittaa perussääntönsä III B 4 artiklan mukaisesti vuosittaiset kertomukset työstään Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokoukselle ja tarpeen vaatiessa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvostolle (jäljempänä turvallisuusneuvosto).
- 6 Koska turvallisuusneuvosto oli huolissaan IAEA:n pääsihteerin ja hallituksen Iranin islamistisen tasavallan ydinohjelmaa koskevista lukuisista kertomuksista, se antoi 23.12.2006 päätöslauselman 1737 (2006), jonka 12 kohdassa, yhdessä päätöslauselman liitteen kanssa, luetellaan joukko henkilöitä ja yhteisöitä, jotka osallistuvat ydinaseiden levittämiseen ja joiden varat ja taloudelliset resurssit oli jäädytettävä.

- 7 Päätöslauselman 1737 (2006) täytäntöön panemiseksi unionissa neuvosto hyväksyi 27.2.2007 Irania koskevista rajoittavista toimenpiteistä yhteisen kannan 2007/140/YUTP (EUVL L 61, s. 49).
- 8 Yhteisen kannan 2007/140 5 artiklan 1 kohdassa säädettiin mainitun kohdan a ja b alakohdassa lueteltujen henkilöiden ja yhteisöjen kaikkien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä. Kyseisen 5 artiklan 1 kohdan a alakohta koski päätöslauselman 1737 (2006) liitteessä nimettyjä henkilöitä ja yhteisöjä sekä muita turvallisuusneuvoston tai turvallisuusneuvoston komitean – joka on perustettu päätöslauselman 1737 (2006) 18 artiklan mukaisesti – nimeämiä henkilöitä ja yhteisöjä. Luettelo näistä henkilöistä ja yhteisöistä oli yhteisen kannan 2007/140 liitteessä I. Samaisen 5 artiklan 1 kohdan b alakohta puolestaan koski henkilöitä ja yhteisöjä, jotka eivät sisälly liitteeseen I ja jotka osallistuvat Iranin ydinalan toimintaan, johon liittyy joukkotuhuoseiden leviämisen vaara, tai joilla on välitön yhteys tällaiseen toimintaan tai jotka antavat tukea tällaiselle toiminnalle. Luettelo näistä henkilöistä ja yhteisöistä oli yhteisen kannan 2007/140 liitteessä II.
- 9 Päätöslauselma 1737 (2006) pantiin Euroopan yhteisön toimivaltaan kuuluvin osin täytäntöön Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annetulla asetuksella (EY) N:o 423/2007 (EUVL L 103, s. 1), joka annettiin EY 60 ja EY 301 artiklan nojalla ja joka koski yhteistä kantaa 2007/140 ja vastasi sitä sisällöltään olennaisilta osin, sillä samojen yhteisöjen ja luonnollisten henkilöiden nimet mainitaan asetuksen liitteessä IV (turvallisuusneuvoston nimeämät henkilöt, yhteisöt ja elimet) ja liitteessä V (muut kuin liitteessä IV mainitut henkilöt, yhteisöt ja elimet).
- 10 Asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettiin seuraavaa:
- ”Kaikki liitteessä V luetelluille henkilöille, yhteisöille tai elimille kuuluvat taikka niiden omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevat varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään. Liitteeseen V sisältyvät luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt ja elimet, jotka eivät kuulu liitteen IV soveltamisalaan ja joista on yhteisen kannan [2007/140] 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti todettu, että ne
- a) ovat mukana Iranin harjoittamassa joukkotuhuoseiden leviämistä edistävässä ydinenergia-alan toiminnassa taikka osallistuvat siihen suoraan tai tukevat sitä.”
- 11 Todettuaan, että Iranin islamistinen tasavalta ei noudattanut turvallisuusneuvoston päätöslauselmia, että se – vastoin sillä olevaa velvoitetta keskeyttää kaikki ydinmateriaalin rikastaminen – oli rakentanut Qomiin ydinvoimalan, jonka se oli paljastanut vasta syyskuussa 2009, ja ettei se ollut ilmoittanut asiasta IAEA:lle eikä suostunut toimimaan yhteistyössä kyseisen järjestön kanssa, turvallisuusneuvosto toteutti 9.6.2010 antamallaan päätöslauselmalla 1929 (2010) ankarampia toimenpiteitä, jotka kohdistuivat erityisesti Iranin merialan yrityksiin, ydinaseiden kuljetukseen soveltuvien ballististen ohjusten kattamaan alaan ja vallankumouskaartiin (Islamic Revolutionary Guard Corps).
- 12 Vaikka turvallisuusneuvosto ei tehnyt päätöstä energia-alasta, päätöslauselman 17 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
- ”Turvallisuusneuvosto myöntää, että useiden luotettavien energialähteiden käyttömahdollisuus on välttämätöntä kestäväälle kasvulle ja kehitykselle, mutta toteaa kuitenkin, että Iranin energia-alan tuottamien tulojen ja Iranin ydinalan toimien, joihin liittyy joukkotuhuoseiden leviämisen vaara, rahoituksen välillä on mahdollinen yhteys. Turvallisuusneuvosto toteaa lisäksi, että laitteilla ja aineilla, joita tarvitaan toisaalta petrokemian teollisuuden kemiallisissa prosesseissa ja toisaalta tietyissä arkaluonteisissa ydinpolttoainekiertoön liittyvissä toimissa, on paljon yhteistä.”
- 13 Eurooppa-neuvoston 17.6.2010 päivättyjen päätelmien liitteenä olevassa julkilausumassa todetaan, että Eurooppa-neuvosto korostaa olevansa yhä enemmän huolissaan Iranin ydinohjelmasta, on tyytyväinen turvallisuusneuvoston antamaan päätöslauselmaan 1929 (2010) ja panee merkille IAEA:n viimeisimmän 31.5.2010 päivätyn raportin.

14 Julkilausuman 4 kohdassa Eurooppa-neuvosto katsoi, että uudet rajoittavat toimenpiteet olivat tulleet väistämättömiksi. Eurooppa-neuvosto otti huomioon ulkoasiainneuvostossa tehdyn työn ja pyysi sitä hyväksymään seuraavassa istunnossaan toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1929 (2010) olevat toimenpiteet, samoin kuin liitännäistoimenpiteitä, joilla tuettaisiin neuvotteluratkaisun löytämistä kaikkiin jäljellä oleviin ongelmiin, jotka koskevat Iranin islamistisen tasavallan ydin- ja ohjusohjelmiensa tukemiseksi kehittämiä arkaluonteisia teknologioita. Neuvotteluissa olisi keskityttävä seuraaviin aloihin:

”Kaupan eri alat, erityisesti kaksikäyttötuotteet ja ulkomaankaupan vakuutusten rajoittaminen edelleen, finanssiala, mukaan lukien uusien iranilaisten pankkien varojen jäädyttäminen sekä pankki- ja vakuutustoimintaa koskevat rajoitukset, Iranin kuljetusala, erityisesti Islamic Republic of Iran Shipping Linen (IRISL) sekä sen tytäryritykset ja lentorahti, kaasu- ja öljyteollisuuden avainalat kieltämällä uudet investoinnit, tekninen apu ja teknologioiden siirto, näihin aloihin ja varsinkin jalostukseen, nesteytykseen ja LNG-teknologiaan liittyvät laitteet ja palvelut, sekä uudet viisumikiellot ja varojen jäädyttämiset, erityisesti Islamic Revolutionary Guard Corpsin (IRGC) osalta.”

15 Neuvosto pani julkilausuman täytäntöön päätöksellä 2010/413, jolla kumottiin yhteinen kanta 2007/140 ja toteutettiin yhteiseen kantaan nähden uusia Iraniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä.

16 Päätöksen 2010/413 22, 23 ja 27 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(22) [Turvallisuusneuvoston] päätöslauselmassa 1929 (2010) todetaan, että Iranin energia-alan tuottamien tulojen ja Iranin ydinalan toimien, joihin liittyy joukkotuhoaseiden leviämisen vaara, rahoituksen välillä on mahdollinen yhteys, ja siinä todetaan lisäksi, että kemiallisissa prosesseissa käytettävillä laitteilla ja aineilla, joita tarvitaan toisaalta petrokemian teollisuudessa ja toisaalta tietyissä arkaluonteisissa ydinpolttoainekiertoon liittyvissä toimissa, on paljon yhteistä.

(23) Eurooppa-neuvoston julkilausuman mukaisesti jäsenvaltioiden olisi kiellettävä öljy- ja maakaasuteollisuuden avainaloilla käytettävien keskeisten laitteiden ja teknologian sekä niihin liittyvän teknisen ja taloudellisen avun myynti, toimitus tai siirto Iraniin. Jäsenvaltioiden olisi myös kiellettävä kaikki uudet investoinnit näihin aloihin Iranissa.

--

(27) Unionin lisätoimet ovat tarpeen tiettyjen toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön.”

17 Päätöksen 2010/413 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kielletään keskeisten laitteiden ja teknologian myynti, toimitus tai siirto seuraaville Iranissa toimiville öljy- ja maakaasuteollisuuden avainaloille tai näillä aloilla Iranin ulkopuolella toimiville iranilaisille tai iranilaisomistuksessa oleville yrityksille jäsenvaltioiden kansalaisten toimesta tai jäsenvaltioiden alueelta käsin taikka jäsenvaltioiden lainkäyttövallan alaisia aluksia tai ilma-aluksia käyttäen, riippumatta siitä, ovatko ne peräisin jäsenvaltioiden alueelta:

- a) jalostus;
- b) nesteytetty maakaasu;
- c) etsintä;
- d) tuotanto.

Unioni toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen määrittämiseksi, mitkä tuotteet kuuluvat tämän säännöksen soveltamisalaan.

2. Kielletään seuraavien palvelujen antaminen 1 kohdassa tarkoitetuilla Iranin öljy- ja maakaasuteollisuuden avainaloilla Iranissa toimiville yrityksille tai näillä aloilla Iranin ulkopuolella toimiville iranilaisille tai iranilaisomistuksessa oleville yrityksille:

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keskeisiä laitteita ja teknologiaa koskeva tekninen apu tai koulutus ja muut palvelut;
- b) rahoitus tai rahoitustuki edellä 1 kohdassa tarkoitettujen keskeisten laitteiden ja teknologian myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin tai niihin liittyvä tekninen apu tai koulutus.

3. Kielletään tietoinen tai tarkoituksellinen osallistuminen toimintaan, jonka tarkoituksena tai tuloksena on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kieltojen kiertäminen.”

18 Päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdassa säädetään useiden henkilö- ja yhteisöryhmien varojen jäädyttämisestä. Kyseisen 20 artiklan 1 kohdan a alakohta koskee turvallisuusneuvoston nimeämiä henkilöitä ja yhteisöjä, joiden luettelo on päätöksen liitteessä I. Saman artiklan 1 kohdan b alakohdan kohteena puolestaan ovat muun muassa ”henkilöt ja yhteisöt, jotka eivät sisälly liitteeseen I ja jotka osallistuvat Iranin ydinalan toimintaan, johon liittyy joukkotuhouhaseiden leviämisen vaara, tai ydinasejärjestelmien kehittämiseen, tai joilla on välitön yhteys tällaiseen toimintaan tai jotka antavat tukea tällaiselle toiminnalle, myös osallistumalla kiellettyjen tuotteiden, tavaroiden, laitteiden, aineiden ja teknologian hankintaan, tai niiden puolesta tai johdolla toimivat henkilöt tai yhteisöt tai niiden omistuksessa tai määräysvallassa, myös laittomin keinoin, olevat yhteisöt, – – joiden luettelo on liitteessä II”.

19 Kala Naft on iranilainen yhtiö, jonka omistaa National Iranian Oil Company (jäljempänä NIOC) ja jonka tarkoitus on toimia NIOC:n konsernin hankintakeskuksena öljyalan, kaasualan ja petrokemian alan toimissa. Kala Naft on kirjattu päätöksen 2010/413 liitteessä II olevan I osan B jakson 24 kohtaan. Perusteluina mainitussa kohdassa esitetään seuraavaa:

”Käy kauppaa öljy- ja kaasulaitteilla, joita voidaan käyttää Iranin ydinohjelmassa. Yritti hankkia materiaaleja (erittäin kestäviä metalliseoksesta valmistettuja portteja), joilla ei ole käyttöä muulla kuin ydinalalla. Yrityksellä on yhteyksiä yhtiöihin, jotka osallistuvat Iranin ydinohjelmaan.”

20 Asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöön panemiseksi annetulla täytäntöönpanoasetuksella N:o 668/2010 Kala Naftin nimi, joka mainittiin täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 liitteessä olevan I osan B jakson 22 kohdassa, lisättiin asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevassa taulukossa I mainittujen oikeushenkilöiden, yhteisöjen ja elinten luetteloon.

21 Perustelut ovat lähes samat kuin päätöksessä 2010/413 esitetyt perustelut.

22 Päätöksen 2010/413 liitettä II muutettiin ja muotoiltiin uudestaan päätöksellä 2010/644.

23 Päätöksen 2010/644 toisesta viidenteen perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) Neuvosto on tarkistanut kaikilta osiltaan päätöksen 2010/413/YUTP liitteessä II olevan luettelon henkilöistä ja yhteisöistä, joihin sovelletaan päätöksen 19 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 20 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Tarkistuksen yhteydessä neuvosto on ottanut huomioon asianomaisten sille toimittamat huomautukset.

- (3) Neuvosto on todennut, että päätöksen 2010/413/YUTP liitteessä II lueteltuihin henkilöihin ja yhteisöihin olisi kahta yhteisöä lukuun ottamatta edelleen sovellettava kyseisessä päätöksessä säädettyjä erityisiä rajoittavia toimenpiteitä.
- (4) Neuvosto on todennut myös, että tiettyjä yhteisöjä koskevia merkintöjä luettelossa olisi muutettava.
- (5) Luettelo päätöksen 2010/413/YUTP 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista henkilöistä ja yhteisöistä olisi saatettava ajan tasalle.”
- 24 Kala Naftin nimi sisällytettiin myös päätöksen 2010/413 liitteessä II, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, olevassa I taulukossa olevan yhteisöjen luettelon 24 kohtaan. Sitä koskevat perustelut ovat samat kuin päätöksessä 2010/413 esitetyt perustelut.
- 25 Asetus N:o 423/2007 kumottiin asetuksella N:o 961/2010, joka annettiin SEUT 215 artiklan nojalla.
- 26 Asetuksen N:o 961/2010 ensimmäisestä kolmanteen ja seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
- ”(1) Neuvosto hyväksyi 26 päivänä heinäkuuta 2010 päätöksen 2010/413/YUTP, jolla vahvistettiin vuoden 2007 jälkeen käyttöön otetut rajoittavat toimenpiteet ja jossa säädettiin uusista Iranin islamilaiseen tasavaltaan – – kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1929 (2010) noudattamiseksi sekä Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamassa julkilausumassa pyytämistä liitännäistoimenpiteistä.
- (2) Näihin rajoittaviin toimenpiteisiin sisältyy etenkin – – Iranin öljy- ja kaasuteollisuudessa käytettävien keskeisten laitteiden ja teknologian kauppaa ja tälle teollisuudenalalle tehtäviä investointeja koskevia rajoituksia – –.
- (3) Päätöksessä 2010/413/YUTP säädettiin myös uusista henkilöryhmistä, joiden varat ja taloudelliset resurssit on jäädytettävä, sekä tietyistä muista teknisistä muutoksista voimassa oleviin toimenpiteisiin.
- –
- (7) Jotta varmistetaan myyntiä, toimitusta, siirtoa tai vientiä Iraniin koskevan kiellon tehokas täytäntöönpano tiettyjen sellaisten keskeisten laitteiden tai teknologian osalta, joita voitaisiin käyttää öljy- ja maakaasuteollisuuden keskeisillä aloilla, olisi laadittava luettelo tällaisista keskeisistä laitteista ja teknologiasta.”
- 27 Asetuksen N:o 961/2010 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Kielletään liitteessä VI lueteltujen keskeisten laitteiden tai teknologian myynti, toimitus, siirto tai vienti suoraan tai välillisesti iranilaisille henkilöille, yhteisöille tai elimille tai Iranissa käytettäväksi.
2. Liite VI sisältää seuraavilla Iranin öljy- ja kaasuteollisuuden keskeisillä aloilla käytettävät keskeiset laitteet ja teknologian:
- a) raakaöljyn ja maakaasun etsintä;
- b) raakaöljyn ja maakaasun tuotanto;
- c) jalostus;

d) maakaasun nesteytys.”

28 Asetuksen N:o 961/2010 16 artiklassa säädetään muun muassa tietyille henkilöille, yhteisöille ja elimille kuuluvien taikka niiden määräysvallassa olevien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä. Artiklan 1 kohta koskee henkilöitä, yhteisöjä ja elimiä, jotka turvallisuusneuvosto on nimennyt ja jotka luetellaan asetuksen liitteessä VII.

29 Asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Jäädyytetään kaikki liitteessä VIII luetelluille henkilöille, yhteisöille ja elimille kuuluvat taikka niiden omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevat varat ja taloudelliset resurssit. Liitteessä VIII luetellaan luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt ja elimet, – – joista on [päätöksen 2010/413] 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti todettu, että ne:

a) osallistuvat tai ovat suoraan yhteydessä Iranin joukkotuhoojien leviämistä edistävään ydinenergia-alan toimintaan tai ydinasejärjestelmien kehittämiseen tai tukevat niitä, muun muassa osallistumalla kiellettyjen tuotteiden ja teknologian hankintaan, tai ovat tällaisen henkilön, yhteisön tai elimen omistuksessa tai määräysvallassa, myös silloin, kun tällainen omistus tai määräysvalta perustuu laittomiin keinoihin, tai toimivat niiden puolesta tai johdolla;

– –”

30 Neuvosto kirjasi Kala Naftin nimen asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevan B jakson 29 kohdassa olevaan oikeushenkilöiden, yhteisöjen ja elinten luetteloon. Kirjaamisen perustelut ovat samat kuin päätöksessä 2010/413 esitetyt perustelut.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

31 Kala Naft nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.10.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä kumoamiskanteen päätöksestä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksesta N:o 668/2010.

32 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen 6.12.2011 esittämässään huomautuksissa Kala Naft laajensi vaatimuksiaan ja vaati unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan myös päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 sitä koskevilta osin.

33 Kala Naft esitti yhdeksän kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste perustui päätöksen 2010/413 4 artiklan ja päätöksen voimaantulopäivää koskevan 28 artiklan lainvastaisuuteen. Toinen kanneperuste perustui perusteluvollisuuden rikkomiseen. Kolmas kanneperuste perustui sen puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen sekä sillä olevan tehokasta tuomioistuimen tarjoamaa oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamiseen. Neljäs kanneperuste perustui suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen. Viides kanneperuste perustui siihen, ettei neuvostolla ollut toimivaltaa riidanalaisten toimien antamiseen. Kuudes kanneperuste perustui harkintavallan väärinkäyttöön. Seitsemäs kanneperuste perustui oikeudelliseen virheeseen, joka koskee ydinaseiden levittämiseen osallistumisen käsitettä. Kahdeksas kanneperuste perustui Kala Naftin toimia koskevien tosiseikkojen arviointivirheeseen. Yhdeksäs kanneperuste, joka esitettiin toissijaisesti, perustui ilmeiseen arviointivirheeseen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

34 Unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa neuvosto ja Euroopan komissio väittivät, että Kala Naftin kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin se perustuu kyseisen yhtiön perusoikeuksien väitettyihin loukkauksiin.

- 35 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa, että SEUT 275 artiklan ensimmäisen kohdan perusteella se ”ei ole toimivaltainen tutkimaan kannetta, jossa vaaditaan arvioimaan päätöksen 2010/413 4 artiklan laillisuutta, eikä näin ollen ratkaisemaan ensimmäisen kanneperusteen toista osaa”.
- 36 Unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta myös neuvoston ja komission väitteet, jotka koskevat oikeudenkäynnin asiakysymystä ja joiden mukaan Kala Naft ei voi perustaa kannettaan perusoikeuksien loukkaamiseen.
- 37 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi viidennen kanneperusteen, joka perustuu siihen, ettei neuvostolla ollut toimivaltaa riidanalaisten toimien antamiseen, ja harkintavallan väärinkäyttöön perustuvan kuudennen kanneperusteen. Unionin yleinen tuomioistuin sen sijaan hyväksyi – siltä osin kuin vaatimus koski päätöksen 2010/413 28 artiklan kumoamista – ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan, jossa riitautettiin päätöksen 2010/413 taannehtiva voimaantulo, ja hylkäsi kanneperusteen muilta osin tehottomana.
- 38 Tarkastellessaan riidanalaisten toimien perusteluja unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 80 kohdassa toisen kanneperusteen perusteettomana siltä osin kuin siinä tarkoitetaan ensimmäistä ja toista syytä, jonka neuvosto esitti Kala Naftin kirjaamiselle riidanalaisissa toimissa oleviin luetteloihin. Se sen sijaan hyväksyi toisen kanneperusteen ja näin ollen kumosi riidanalaiset toimet siltä osin kuin kyse oli kolmannesta kirjaamisen perusteeksi esitetystä syystä.
- 39 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa, että neuvosto ei ollut loukannut Kala Naftin puolustautumisoikeuksia siltä osin kuin kyse on sitä vastaan esitettyjen seikkojen antamisesta tälle tiedoksi ensimmäistä kertaa. Se toteaa tuomion 101 kohdassa, että neuvosto on kuitenkin loukannut näitä oikeuksia, kun se ei ole vastannut Kala Naftin ajoissa esittämään pyyntöön saada tutustua asiakirjoihin. Tuomion 105 kohdassa todetaan, että Kala Naftin oikeutta esittää tehokkaasti kantansa sitä vastaan esitetystä seikoista on kunnioitettu. Unionin yleinen tuomioistuin myös otti valituksenalaisen tuomion 107 kohdassa huomioon sen, että neuvosto ei kuitenkaan vastannut asiakirjoihin sisältyvien tietojen saamista koskevaan Kala Naftin pyyntöön, joka esitettiin ennen kanteen nostamisen määräajan umpeutumista, ja katsoi, että kyseinen seikka merkitsee Kala Naftin tehokasta tuomioistuimen tarjoamaa oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkausta. Tämän johdosta unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kolmannen kanneperusteen ja kumosi riidanalaiset toimet siltä osin kuin ne koskevat Kala Naftia.
- 40 Koska neuvosto oli vahvistanut, ettei sen asiakirjoihin sisältynyt muita todisteita tai tietoja kuin riidanalaisten toimien perusteluissa toistetut seikat, unionin yleinen tuomioistuin katsoi prosessiekonomian ja hyvän oikeudenkäytön vuoksi asianmukaiseksi tutkia seitsemännen ja kahdeksannen kanneperusteen, joista toinen perustuu oikeudelliseen virheeseen, joka koskee ydinaseiden levittämiseen osallistumisen käsitettä, ja toinen Kala Naftin toimintaa koskevien tosiseikkojen arviointivirheeseen. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi seitsemännen kanneperusteen ja näin ollen kumosi riidanalaiset toimet siltä osin kuin kyse oli ensimmäisestä syystä, joka oli esitetty kyseisen yhtiön kirjaamiseksi mainituissa toimissa oleviin luetteloihin. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi myös, ettei neuvosto ollut esittänyt todisteita niille väitteille, joihin se on vedonnut kirjaamisen tueksi esittämänsä toisen syyn yhteydessä, ja hyväksyi näin ollen kahdeksannen kanneperusteen ja kumosi riidanalaiset toimet tätä toista syytä koskevin osin.
- 41 Unionin yleinen tuomioistuin ei tutkinut neljättä eikä yhdeksättä kanneperustetta.
- 42 Oikeusvarmuuden loukkaamisen estämiseksi unionin yleinen tuomioistuin piti voimassa päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, vaikutukset siihen saakka, kunnes unionin tuomioistuin ratkaisee muutoksenhaun. Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön

60 artiklan toisen kohdan mukaan muutoksenhaku lykkää unionin yleisen tuomioistuimen asetuksen – nyt käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 961/2010 – kumoamisesta antaman ratkaisun voimaantuloa siihen saakka, kunnes unionin tuomioistuin ratkaisee muutoksenhaun.

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

- 43 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - ratkaisee asian lopullisesti ja jättää tutkimatta Kala Naftin riidanalaisista toimista nostaman kanteen tai toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa Kala Naftin korvaamaan neuvostolle ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 44 Kala Naft vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää neuvoston valituksen
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 45 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- hyväksyy neuvoston valituksen
 - velvoittaa Kala Naftin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen kanteen ja eräiden Kala Naftin esittämien kanneperusteiden tutkittavaksi ottamisen osalta

- 46 Ensimmäinen valitusperuste perustuu eräiden Kala Naftin esittämien kanneperusteiden tutkittavaksi ottamiseen. Valitusperuste koskee valituksenalaisen tuomion 43–46 kohtaa, joissa todetaan seuraavaa:
- ”43 Neuvosto ja komissio ovat istunnossa väittäneet, että [Kala Naftia] on pidettävä hallituksen organisaationa, joka kuuluu näin ollen Iranin valtionhallintoon ja joka ei voi vedota perusoikeussuojaan ja perusoikeuksiin liittyviin takeisiin. Ne katsovat tästä syystä, että tällaisten oikeuksien väitettyihin loukkauksiin perustuvat kanneperusteet on jätettävä tutkimatta.
- 44 Tässä suhteessa on ensinnäkin huomattava, että neuvosto ja komissio eivät kiistä [Kala Naftin] oikeutta sinänsä vaatia riidanalaisien toimien kumoamista. Ne väittävät ainoastaan, ettei [Kala Naft] ole tiettyjen sellaisten oikeuksien haltija, joihin se vetoaa saadakseen toimet kumotuksi.
- 45 Toiseksi on kuitenkin niin, että se, onko [Kala Naft] sellaisen oikeuden haltija, johon on vedottu kumoamisperusteen tueksi, ei koske kyseisen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä vaan sitä, onko se perusteltu. Tästä syystä neuvoston ja komission väitteet, jotka perustuvat siihen, että [Kala Naft] olisi hallituksen organisaatio, on hylättävä siltä osin kuin niillä pyritään siihen, että kanne jätettäisiin osittain tutkimatta.
- ”

46 Kolmanneksi kyseiset väitteet on esitetty ensimmäistä kertaa istunnossa, eikä neuvosto tai komissio ole vedonnut siihen, että ne perustuisivat kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Oikeudenkäynnin asiakysymyksen kannalta ne muodostavat siis unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua uuden perusteen, mikä merkitsee sitä, että ne on jätettävä tutkimatta.”

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 47 Neuvoston mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että kysymys siitä, saattoiko Kala Naft vedota perusoikeuksien loukkaamiseen perustuvaan kanneperusteeseen, ei koskenut kyseisen kanneperusteen tutkittavaksi ottamista vaan ainoastaan sen asiakysymystä. Neuvosto katsoo, että jos yhteisön, joka on Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 34 artiklassa tarkoitettu hallituksen organisaatio, eduksi ei voida soveltaa perusoikeutta, joka koskee omaisuudensuojaa, eikä muitakaan perusoikeuksia, sillä ei ole asiavaltuutta (*locus standi*) vedota näiden oikeuksien väitettyyn loukkaamiseen unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 48 Neuvosto myöntää, että toimielimet esittivät tämän väitteen vasta suullisessa käsittelyssä, mutta katsoo, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset kuuluvat viran puolesta tutkittaviin prosessinedellytyksiin.
- 49 Komissio tukee neuvoston kantaa ja väittää, ettei valtioiden eduksi voida soveltaa perusoikeuksia, mutta myöntää kuitenkin, että ne voivat vedota menettelyllisiin oikeuksiin tai kansainväliseen oikeuteen perustuviin oikeuksiin.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 50 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 59 kohdassa, Kala Naftin kanne liittyi SEUT 275 artiklan toiseen kohtaan. Kyseisellä yhtiöllä oli oikeus riitauttaa unionin tuomioistuimissa sen kirjaaminen riidanalaisissa toimissa olevaan luetteloon, koska kirjaaminen koski sitä SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla suoraan ja erikseen. Sen asiavaltuutta ei siten voitu tällä perusteella kyseenalaistaa.
- 51 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin oli oikeassa todetessaan valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa, että väitteet, jotka koskevat sitä, voiko Kala Naft vedota perusoikeuksiin liittyviin suojiin ja takuisiin, eivät koske kanteen taikka kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä vaan oikeudenkäynnin asiakysymystä.
- 52 Koska nämä väitteet esitettiin ensimmäistä kertaa istunnossa ja koska neuvosto tai komissio ei ollut vedonnut siihen, että ne perustuisivat oikeudenkäynnin aikana ilmitulleisiin oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin, unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa, että kyseiset väitteet muodostivat unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua uuden perusteen ja että ne oli tämän vuoksi jätettävä tutkimatta.
- 53 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen siltä osin kuin kyse on perusteluvelvollisuuden loukkaamisesta riidanalaisten toimien yhteydessä ja toimenpiteen hyväksyttävyydestä

54 Kaikissa riidanalaisissa toimissa esitettiin kolme syytä, joilla perusteltiin rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista Kala Naftin suhteen.

55 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa kolmannen näistä syistä perustelujen puuttumisen johdosta todeten seuraavaa:

”Sitä vastoin kolmas syy, jonka mukaan [Kala Naftilla] on yhteyksiä yhtiöihin, jotka osallistuvat Iranin ydinohjelmaan, on riittämätön, koska sen perusteella [Kala Naftille] ei selviä, minkälaisia [Kala Naftin] yhteyksiä ja minkä yhtiöiden kanssa siinä tosiasiaassa tarkoitetaan, eikä [se] voi sen perusteella arvioida sitä, onko tämä syytös perusteltu, tai kiistää sitä juuri minkäänlaisella tarkkuudella.”

56 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 113–116 kohdassa, että ensimmäinen syy, joka perustuu kaupankäyntiin öljy- ja kaasulaitteilla, joita voidaan käyttää Iranin ydinohjelmassa, oli oikeudellisesti virheellinen siltä osin kuin kyse oli ydinaseiden levittämiseen osallistumisen käsitteestä.

”113Kuten edellä 77 kohdasta käy ilmi, neuvoston esittämä ensimmäinen syy ei perustu [Kala Naftin] konkreettiseen toimintaan, jonka vuoksi [se] olisi sekaantunut ydinaseiden levittämiseen. Syyn taustalla on nimittäin se, että [Kala Naft] on erityisessä vaarassa sekaantua ydinaseiden levittämiseen, koska se toimii National Iranian Oil Company -konsernin hankintakeskuksena.

114 Päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdassa säädetään sellaisten varojen jäädyttämisestä, jotka kuuluvat ’henkilö[ille] ja yhteisö[ille] – – jotka – – antavat tukea’ ydinaseiden levittämiseksi. Samoin asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetaan yhteisöjä, joista on todettu, että ne ’antavat tukea’ ydinaseiden levittämiseksi tai ’tukevat’ sitä.

115 Lainsäätäjän käyttämä muotoilu merkitsee sitä, että rajoittavien toimenpiteiden kohdistaminen johonkin yhteisöön sen vuoksi, että se on tukenut ydinaseiden levittämistä, edellyttää, että kyseinen yhteisö on edeltävästi toiminut tätä edellytystä vastaavalla tavalla. Kun sitä vastoin tällaista tosiasiallista toimintaa ei ole, pelkkä riski siitä, että kyseinen yhteisö saattaa tukea ydinaseiden levittämistä tulevaisuudessa, ei ole riittävää.

116 On näin ollen todettava, että kun neuvosto on tulkinut tämän vastaisesti päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohtaa, asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, se on tehnyt oikeudellisen virheen.”

57 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo valituksenalaisen tuomion 120–125 kohdassa, että neuvosto oli tehnyt kirjaamisen perusteeksi esitetyn toisen syyn suhteen tosiseikkoja koskevan arviointivirheen Kala Naftin toimintaa arvioidessaan, ja toteaa seuraavaa:

”120– – tämän kanneperusteen tutkiminen on rajattu toiseen neuvoston esittämään syyhyn, joka perustuu siihen, että [Kala Naft] olisi yrittänyt hankkia erittäin kestäviä metalliseoksesta valmistettuja portteja, joilla ei ole käyttöä muulla kuin ydinalalla.

121 [Kala Naft] väittää tästä, että toisin kuin neuvosto totesi riidanalaisten toimien perusteluissa, [sen] hankkimia portteja ei käytetä yksinomaan ydinalalla vaan myös kaasualalla, öljyalalla ja petrokemian alalla.

- 122 Neuvosto, jota komissio tukee, katsoo, etteivät [Kala Naftin] väitteet ole perusteltuja. Sen mukaan [Kala Naft] ei ole näyttänyt, ettei se olisi koskaan yrittänyt hankkia portteja, joilla ei ole käyttöä muulla kuin ydinalalla.
- 123 Oikeuskäytännön mukaan sellaisen toimen, jolla johonkin yhteisöön on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, laillisuutta koskeva tuomioistuinvalvonta ulottuu sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointiin, joihin on vedottu kyseisen toimen perustelemiseksi, sekä niiden todisteiden ja tietojen tutkimiseen, joihin kyseinen arviointi perustuu. Kiistettäessä neuvoston on esitettävä nämä seikat, jotta unionin tuomioistuimet voivat tutkia ne (ks. vastaavasti [asia T-390/08,] Bank Melli Iran v. neuvosto, [tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967,] 37 ja 107 kohta).
- 124 Tässä tapauksessa neuvosto ei ole esittänyt mitään toista esittämäänsä syytä koskevia tietoja tai todisteita riidanalaisiin toimiin sisältyvien perustelujen lisäksi. Kuten neuvosto pääosin myöntää itsekin, se on perustanut arvionsa pelkkiin väitteisiin, joita mitkään todisteet eivät tue ja joiden mukaan [Kala Naft] olisi yrittänyt hankkia erittäin kestäviä metalliseoksesta valmistettuja portteja, joilla ei ole käyttöä muulla kuin ydinalalla.”

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 58 Neuvosto väittää ensimmäiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tutkiessaan erikseen riidanalaisissa toimissa esitetyt kolme syytä. Se katsoo erityisesti, että ensimmäinen syy, joka koskee kaupankäyntiä öljy- ja kaasulaitteilla, on merkityksellinen yhdessä kolmannen syyn kanssa, joka puolestaan koskee yhteyksiä yhtiöihin, jotka osallistuvat Iranin ydinohjelmaan.
- 59 Toiseksi neuvosto katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei tutkiessaan kirjaamisen tueksi esitettyä toista ja kolmatta syytä ole ottanut asianmukaisesti huomioon sitä seikkaa, että nämä syyt perustuivat luottamuksellisista lähteistä peräisin oleviin tietoihin.
- 60 Kala Naft väittää ensimmäiseksi, että neuvosto itse on katsonut, että kukin riidanalaisissa toimissa esitetyistä syistä riitti itsessään oikeuttamaan sen tekemät päätökset. Se katsoo, ettei unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellista virhettä hylätessään kolmannen syyn ja että neuvoston perustetta oli joka tapauksessa pidettävä uutena ja se oli näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 61 Kala Naft toistaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 114 ja 115 kohdassa esittämän päättelyn ja väittää toiseksi, että olennaisesti virheellisellä ensimmäisellä syyllä ei voitu pätevoidä kolmatta syytä.
- 62 Kolmanneksi Kala Naft väittää, että vaikka mainittuja kahta syytä tarkasteltaisiin yhdessä, kolmas syy jää epäselväksi, koska sen perusteella on mahdotonta ymmärtää, mihin yhtiöihin ja mihin yhteyksiin neuvosto viittaa.
- 63 Näytön osalta Kala Naft väittää, että neuvosto on vedonnut todisteiden luottamuksellisuuteen vasta istunnossa. Kyse on täten uudesta perusteesta, jota unionin yleinen tuomioistuin ei työjärjestyksensä 48 artiklan 2 kohdan mukaan voi tutkia.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 64 Neuvosto väittää tässä valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen yhtäältä katsoessaan, että riidanalaisissa toimissa esitetyt syyt olivat riittämättömiä, ja toisaalta todetessaan, ettei neuvostolla ollut perustetta toteuttaa riidanalaisia toimia Kala Naftin suhteen, koska millään näissä toimista esitetyistä kolmesta syystä ei voitu oikeuttaa kyseessä olevien toimenpiteiden toteuttamista sen suhteen.

- 65 On muistutettava, että unionin tuomioistuinten on niille perussopimuksessa myönnetyn toimivallan mukaisesti valvottava, pääsääntöisesti täysimääräisesti, kaikkien unionin toimien laillisuutta perusoikeuksien kannalta, jotka ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä. Tällaisesta vaatimuksesta määrätään nimenomaisesti SEUT 275 artiklan toisessa kohdassa (ks. yhdistetyt asiat C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, komissio ym. v. Kadi, tuomio 18.7.2013, 97 kohta; jäljempänä asia Kadi II).
- 66 Näihin perusoikeuksiin kuuluvat muun muassa puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeus tehokkaaseen tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan (ks. em. asia Kadi II, tuomion 98 kohta).
- 67 Näistä oikeuksista ensimmäinen, joka vahvistetaan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdassa, sisältää oikeuden tulla kuulluksi ja oikeuden tutustua asiakirjoihin siten, että otetaan huomioon oikeutetun luottamuksellisuuden vaatimukset (ks. em. asia Kadi II, tuomion 99 kohta).
- 68 Perusoikeuksista toinen, joka taataan perusoikeuskirjan 47 artiklassa, edellyttää, että asianomaisen on voitava saada tieto häntä koskevan päätöksen perusteluista joko suoraan päätöksestä itsestään tai ilmoituksella asianomaisen pyynnöstä, millä ei puututa toimivaltaisen tuomioistuimen oikeuteen vaatia kyseessä olevaa viranomaisesta ilmoittamaan ne, jotta hän voi puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, ja jotta viimeksi mainittu kykenee täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan päätökseen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa (ks. asia C-300/11, ZZ, tuomio 4.6.2013, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja em. asia Kadi II, tuomion 100 kohta).
- 69 Perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdassa sallitaan kuitenkin rajoituksia perusoikeuskirjassa vahvistettujen oikeuksien käyttöön, kunhan rajoitukset toteutetaan kyseisen perusoikeuden keskeistä sisältöä kunnioittaen ja ne ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tarpeellisia ja vastaavat tosiasiallisesti unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita (ks. em. asia ZZ, tuomion 51 kohta ja em. asia Kadi II, tuomion 101 kohta).
- 70 Lisäksi sitä, onko puolustautumisoikeuksia ja tehokasta tuomioistuimen tarjoamaa oikeussuojaa koskevaa oikeutta loukattu, on arvioitava kunkin yksittäistapauksen erityisten olosuhteiden perusteella (ks. vastaavasti asia C-110/10 P, Solvay v. komissio, tuomio 25.10.2011, Kok., s. I-10439, 63 kohta), muun muassa tarkastelemalla kyseessä olevan toimen luonnetta, sen antamisen asiayhteyttä ja asiaa koskevia oikeussääntöjä (ks. em. asia Kadi II, tuomion 102 kohta; ks. myös vastaavasti perusteluvollisuuden noudattamisesta yhdistetyt asiat C-539/10 P ja C-550/10 P, Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa, tuomio 15.11.2012, 139 ja 140 kohta sekä asia C-417/11 P, neuvosto v. Bamba, tuomio 15.11.2012, 53 kohta).
- 71 Erityisesti on todettava, että henkilölle vastainen toimi on silloin riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan toimenpiteen ulottuvuuden (em. asia neuvosto v. Bamba, tuomion 54 kohta).
- 72 Unionin tuomioistuin on katsonut rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisesta annetun päätöksen laillisuusvalvonnasta, että kun otetaan huomioon toimenpiteiden ennaltaehkäisevä luonne, jos unionin tuomioistuimet katsovat, että ainakin yksi esitetystä perusteista on riittävän tarkka ja konkreettinen, että sille on näyttöä ja että se on sellaisenaan riittävä perusta kyseisen päätöksen tueksi, se, ettei näin olisi muiden kyseisten perusteiden osalta, ei voisi oikeuttaa kyseisen päätöksen kumoamista (ks. em. asia Kadi II, tuomion 130 kohta).
- 73 Perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun tuomioistuinvalvonnan tehokkuus edellyttää myös, että unionin tuomioistuimet varmistuvat siitä, että päätös, joka koskee kyseistä henkilöä tai yhteisöä erikseen, perustuu riittävän vankkaan tosiseikastoon. Tämä edellyttää niiden tosiseikkojen tarkistamista, joihin

viitataan kyseisen päätöksen taustalla olevassa perusteiden tiivistelmässä, jottei tuomioistuINVALVONTA rajoittuisi esitettyjen perusteiden abstraktin todennäköisyyden arviointiin vaan kohdistuisi siihen, onko näille perusteille tai ainakin niistä yhdelle, jonka katsotaan sellaisenaan riittävän saman päätöksen tueksi, näyttöä (ks. em. asia Kadi II, tuomion 119 kohta).

- 74 Arvioitaessa käsiteltävässä asiassa sitä, onko unionin yleisen tuomioistuimen riidanalaisten toimien perustelujen ja hyväksyttävyyden valvonta ollut sääntöjenmukaista, on ensimmäiseksi tutkittava tapa, jolla unionin yleinen tuomioistuin yksilöi ja tulkitsi sovellettavissa asiakirjoissa olleita yleissääntöjä, ja tämän jälkeen tutkittava erityisesti tapa, jolla se valvoi riidanalaisten toimien perusteluja ja hyväksyttävyyttä.
- 75 Tämän suhteen mistään valituksenalaisessa tuomiossa olevasta seikasta ei ilmene, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut huomioon unionin säännösten kehityksen turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1929 (2010) jälkeen.
- 76 Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen kyseisestä säännöstöstä suorittama tulkinta johti sen etsimään – kuten valituksenalaisen tuomion 113 ja 114 kohdasta ilmenee – välitöntä yhteyttä Kala Naftin ja ydinaseiden levittämisen välillä, vaikka päätöksestä 2010/413 ja asetuksesta N:o 961/2010 ilmenee nimenomaisesti, että Iranin öljy- ja kaasuteollisuuteen voidaan kohdistaa rajoittavia toimenpiteitä, erityisesti, jos se hankkii kiellettyjä tuotteita ja teknologiaa, koska unionin lainsäätäjällä on osoittanut näiden tuotteiden ja teknologian yhteyden ydinaseiden levittämiseen sovellettavien säännösten yleisissä säännöksissä.
- 77 Asetuksen N:o 961/2010 8 artiklan 1 kohdassa kielletään liitteessä VI lueteltujen keskeisten laitteiden tai teknologian myynti, toimitus, siirto tai vienti suoraan tai välillisesti iranilaisille henkilöille, yhteisöille tai elimille tai Iranissa käytettäväksi. Saman asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaan liite VI sisältää Iranin öljy- ja kaasuteollisuuden keskeisillä aloilla käytettävät keskeiset laitteet ja teknologian. Näistä säännöksistä ilmenee, että mainitun asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käsite ”kiellettyjen tuotteiden ja teknologian hankinta” kattaa Iranin öljy- ja kaasuteollisuuden keskeisillä aloilla käytettävien keskeisten laitteiden ja teknologian hankinnan.
- 78 On myös selvää, että valituksenalaisen tuomion 11 kohdassa olevassa lainauksessa mainitusta 16 artiklan 2 kohdasta samoin kuin tuomion 114 kohdassa olevassa viittauksessa siihen ei mainita säännöksen kohtaa, jonka mukaan rajoittavia toimenpiteitä kohdistetaan niihin, jotka osallistuvat tai ovat suoraan yhteydessä Iranin islamistisen tasavallan ydinenergia-alan toimintaan tai tukevat niitä, ”muun muassa osallistumalla kiellettyjen tuotteiden ja teknologian hankintaan”.
- 79 Täytäntöönpanoasetuksesta N:o 668/2010 on todettava, että sillä pantiin täytäntöön asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohta, joka – asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdasta poiketen – ei koskenut nimenomaisesti kiellettyjen tuotteiden ja teknologian hankintaa.
- 80 Asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan a alakohta kuitenkin koskee Iranin harjoittamassa joukkotuhousoaseiden leviämistä edistävässä ydinenergia-alan toiminnassa mukana olemista, siihen suoraan osallistumista tai sen tukemista. On huomattava, että ”tukemisen” käsite merkitsee vähäisempää liitosta Iranin ydinenergia-alan toimintaan kuin käsitteet ”mukana oleminen” tai ”suoraan osallistuminen”, ja ensin mainittu käsite voi kattaa kaasu- tai öljyteollisuudessa käytettävien tuotteiden ja teknologian hankinnan ja kaupankäynnin niillä.
- 81 Tätä tulkintaa tukee se, että asetuksen N:o 423/2007 antamisen jälkeen annettiin turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1929 (2010), Eurooppa-neuvoston 17.6.2010 päivätty julkilausuma ja päätös 2010/413, joissa mainitaan energia-alan tulot ja öljy- ja kaasuteollisuuteen tarkoitettuihin materiaaleihin liittyvä vaara.

- 82 Turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1929 (2010), johon päätöksen 2010/413 22 perustelukappaleessa viitataan, tuodaan esiin Iranin energia-alan tuottamien tulojen ja Iranin ydinalan toimien, joihin liittyy joukkotuhohoaseiden leviämisen vaara, rahoituksen välinen mahdollinen yhteys ja todetaan, että materiaaleilla ja aineilla, joita tarvitaan toisaalta petrokemian teollisuuden kemiallisissa prosesseissa ja toisaalta tietyissä arkaluonteisissa ydinpolttoainekiertoon liittyvissä toimissa, on paljon yhteistä. Eurooppa-neuvosto katsoi lisäksi 17.6.2010 antamassaan julkilausumassa, että uusien toimenpiteiden on kohdistuttava erityisesti kaasun- ja öljyteollisuuden avainaloihin kieltämällä uudet investoinnit, tekninen apu ja teknologioiden siirto, näihin aloihin liittyvät laitteet ja palvelut.
- 83 Turvallisuusneuvoston tämän päätöslauselman (asia C-548/09 P, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 16.11.2011, Kok., s. I-11381, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), Eurooppa-neuvoston edellä mainitun julkilausuman ja päätöksen 2010/413, joissa kaikissa mainitaan energia-alan tulot ja öljy- ja kaasuteollisuudelle tarkoitettuihin materiaaleihin liittyvä vaara, valossa asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohtaa oli täytäntöönpanoasetuksella N:o 668/2010 käyttöön otetun rajoittavan toimenpiteen laillisuuden arvioimiseksi tulkittava siten, että kaupankäyntiä kaasun- ja öljyteollisuudelle tarkoitetuilla keskeisillä laitteilla ja teknologialla voitiin pitää Iranin islamistisen tasavallan ydinenergia-alan toiminnan tukemisena.
- 84 Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 113–115 kohdassa, että rajoittavien toimenpiteiden kohdistaminen johonkin yhteisöön edellyttää, että kyseinen yhteisö on edeltävästi toiminut tosiasiallisesti moitittavasti, eikä pelkkä riski siitä, että yhteisö saattaa vastaisuudessa toimia näin, ole riittävä.
- 85 Riidanalaisissa toimissa olevat varojen jäädyttämistä koskevat säännökset on muotoiltu yleisellä tavalla ("ovat mukana, osallistuvat suoraan tai tukevat"), eikä niissä viitata varojen jäädyttämisestä tehtävää päätöstä edeltävään toimintaan. Tästä seuraa, että myös silloin, kun toimenpiteet koskevat tiettyä yhteisöä, viittaus yleiseen päämäärään – sellaisena kuin se ilmenee kyseisen yhteisön perustamisasiakirjoista – voi riittää oikeuttamaan rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen.
- 86 Seuraavaksi on tutkittava toimitettujen tietojen valossa se, ovatko riidanalaisissa toimissa esitetyt syyt riittävän tarkkoja ja konkreettisia, ja tarvittaessa se, onko kyseessä olevaa syytä koskevien tosiseikkojen osoitettu pitävän paikkansa (ks. em. asia Kadi II, tuomion 136 kohta).
- 87 Riidanalaisissa toimissa esitetystä ensimmäisestä syystä, jonka mukaan Kala Naft käy kauppaa öljy- ja kaasulaitteilla, joita voidaan käyttää Iranin ydinohjelmassa, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on asianmukaisesti katsonut, että syy oli riittävän tarkka ja konkreettinen, jotta Kala Naft on sen ansiosta voinut varmistua riidanalaisien toimien hyväksyttävyydestä ja puolustautua unionin yleisessä tuomioistuimessa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin on voinut käyttää valvontavaltaansa.
- 88 Toimenpiteen hyväksyttävyydestä ja erityisesti puheena olevan ensimmäisen syyn yhteydessä esitettyjen tosiseikkojen paikkansapitävyydestä on todettava, että asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan, päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohdan – kun näitä kaikkia tulkitaan turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1929 (2010) ja Eurooppa-neuvoston 17.6.2010 antaman julkilausuman valossa – mukaisesti neuvostolla oli oikeus katsoa, että Kala Naftin suhteen voitiin toteuttaa toimenpiteitä, koska se kävi kauppaa öljy- ja kaasulaitteilla, joita voidaan käyttää Iranin ydinohjelmassa.
- 89 Tämän suhteen riittää, kun muistutetaan, että Kala Naft toimii Iranin kansallisen öljy-yhtiön NIOC:n hankintakeskuksena. Tämä ilmenee Kala Naftin perustamisasiakirjoista, eikä se ole tätä seikkaa kiistänyt. Kala Naft on itse esittänyt unionin yleiseen tuomioistuimeen jättämänsä kannekirjelmän 27 kohdassa, että sen työskentelymenetelmistä ilmenee selvästi, että sen tarkoituksena on toimia yksinomaan öljy- ja kaasualalla ja petrokemian alalla.

- 90 Riidanalaisissa toimissa esitetyn toisen syyn riitauttamisen yhteydessä Kala Naft on itse esittänyt unionin yleiseen tuomioistuimeen jättämänsä kannekirjelmän 63, 64 ja 118 kohdassa, että se hankkii toistuvasti metalliseoksesta valmistettuja portteja NIOC:lle tai sen tytäryhtiöille. Kala Naftilla NIOC:n konsernissa olevan roolin takia, joka merkitsee väistämättä NIOC:n yritysten käyttämien tarvikkeiden hankkimista erittäin suurissa määrin, neuvosto saattoi joka tapauksessa katsoa, että Kala Naft hankki toimintansa puitteissa päätöksen 2010/413 4 artiklassa ja 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa sekä asetuksen N:o 961/2010 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 16 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kiellettyjä tuotteita ja teknologiaa ja erityisesti öljy- ja kaasulaitteita, joita voidaan käyttää Iranin ydinohjelmassa, kuten riidanalaisten toimien perusteluissa mainitaan.
- 91 Näissä olosuhteissa on todettava, että ensimmäisessä syyssä esitetyt tosiseikat on näytetty oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen ja että mainittu syy itsessään oikeutti kirjaamisen riidanalaisissa toimissa olleisiin luetteloihin. Tämän tuomion 72 kohdassa esitetyn valossa ei ole tarpeen varmistua siitä, ovatko riidanalaisissa toimissa esitetyt toinen ja kolmas syy riittävän tarkkoja ja konkreettisia, eikä siitä, onko niiden tueksi esitetty näyttöä ja olisivatko ne sellaisinaan riittävä perusta riidanalaisten toimien tueksi.
- 92 Vaikka seikat, jotka osoittavat mainittujen kirjaamisten ensimmäisen syyn hyväksyttävyyden, ilmenevät unionin tuomioistuimissa käydyssä menettelyssä esitetystä kirjelmistä eivätkä täydellisistä ja nimenomaisista perusteluista, joiden tueksi on esitetty merkitykselliset tiedot, tällä ei ole vaikutusta toimien laillisuuteen, koska Kala Naft saattoi ymmärtää perustelut ja koska se oli tietoinen merkityksellisistä tiedoista, kuten sen omista perustamisasiakirjoista.
- 93 Unionin yleisen tuomioistuimen tekemien oikeudellisten virheiden johdosta valituksenalainen tuomio on kumottava.

Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne

- 94 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 95 Valituksenalaisen tuomion kumoamisen jälkeen asiaa käsittelevän tuomioistuimen on ratkaistava uudestaan Kala Naftin nostama kumoamiskanne.
- 96 Käsiteltävässä asiassa täyttyvät edellytykset sille, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian itse. Osapuolten unionin yleisessä tuomioistuimessa käsittelemät argumentit sisältyvät kirjelmiin, jotka on esitetty unionin tuomioistuimessa käydyssä kirjallisessa menettelyssä. Osapuolet ovat lisäksi voineet kirjelmiensä siinä osassa, joka koskee valituksen hyväksymisen mahdollisuutta, ottaa uudestaan kantaa näihin argumentteihin ja mahdollisesti myös unionin yleisen tuomioistuimen antamaan ratkaisuun.

Ensimmäinen kanneperuste

- 97 Kala Naft väittää, että päätös 2010/413 on lainvastainen, koska sen 28 artiklassa säädettiin päätöksen tulevan voimaan sen hyväksymispäivänä, joka on aikaisempi kuin päivä, jolloin se julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Se väittää muun muassa, että päätöksen 2010/413 4 artiklassa säädetään kieltotoimenpiteistä, joiden ulottuvuutta ei ole riittävällä tavalla määritetty. Päätöksen 2010/413 4 ja 28 artiklalla yhdessä säädetään Kala Naftin mukaan kiellosta, johon jäsenvaltioiden lainsäädännössä liittyy rikosoikeudellisia seuraamuksia ja jonka ulottuvuutta ne, joihin kiello kohdistuu, eivät voi määrittää.

- 98 Kukaan osapuolista ei ole ottanut unionin tuomioistuimessa kantaa tähän kanneperusteeseen.
- 99 Valituksenalaisen tuomion 36–38 kohdassa esitetyistä syistä on katsottava, että SEUT 275 artiklan ensimmäisen kohdan perusteella unionin tuomioistuin ei ole toimivaltainen tutkimaan kannetta, jossa vaaditaan arvioimaan päätöksen 2010/413 4 artiklan laillisuutta.
- 100 Koska edellä mainitun 28 artiklan riitautus on yhteydessä 4 artiklan riitautukseen, Kala Naftin tähän kanneperusteeseen ei voida vastata.

Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen

- 101 Kala Naft väittää, että neuvosto ei ole perustellut riidanalaisia toimia oikeudellisesti riittävällä tavalla, joten se ei ole voinut yksilöidä niitä tosiseikkoja, joista sitä moititaan, eikä vahvistaa tai kiistää sitä, ovatko sen suhteen esitetyt perustelut hyväksyttävissä.
- 102 Samoista syistä, jotka on esitetty tämän tuomion 72–87 kohdassa, tämä kanneperuste on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka perustuu Kala Naftin puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja sillä olevan tehokasta tuomioistuimen tarjoamaa oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamiseen

- 103 Kala Naft väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että neuvosto on antaessaan päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 loukannut Kala Naftin puolustautumisoikeuksia, mikä merkitsee myös sillä olevan tehokasta tuomioistuinten tarjoamaa oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkausta.
- 104 Valituksenalaisen tuomion 94–104 kohdassa esitetyillä perusteilla on todettava, että Kala Naftin oikeutta esittää tehokkaasti kantansa on kunnioitettu.
- 105 Seikoista, joilla osoitetaan Kala Naftia vastaan esitettyjen perusteiden paikkansapitävyys, on riittävää todeta, että Kala Naftin asema NIOC:n konsernin hankintakeskuksena ilmenee sekä sen perustamisasiakirjoista että sen laatimista esitteistä. Neuvostolla ei näin ollut velvollisuutta esittää muuta näyttöä Kala Naftin toiminnasta.
- 106 Kun taas tarkastellaan näyttöä yrityksestä ostaa materiaalia, jota käytetään yksinomaan ydinalalla, tästä on todettava, että Kala Naftin puolustautumisoikeuksien mahdollisella loukkaamisella ei olisi merkitystä oikeudenkäyntiasian ratkaisun kannalta, koska ensimmäinen syy Kala Naftin kirjaamiseksi riidanalaisissa toimissa oleviin luetteluihin oikeutti – kuten tämän tuomion 91 kohdassa on todettu – jo itsessään sen kirjaamisen näihin luetteluihin.

Viides kanneperuste, jonka mukaan neuvostolla ei ollut toimivaltaa antaa riidanalaisia toimia

- 107 Kala Naft väittää, ettei neuvostolla ollut toimivaltaa riidanalaisien toimien antamiseen. Sen mukaan riidanalaisien toimien oikeudellinen perusta on 17.6.2010 annettu Eurooppa-neuvoston julkilausuma, mutta tässä julkilausumassa ainoastaan todetaan, että neuvosto panee täytäntöön turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1929 (2010) sekä ryhtyy liitännäistoimenpiteisiin, mutta siinä ei määrätä itsenäisistä varojen jäädyttämistä koskevista toimenpiteistä. Päätöslauselmaan 1929 (2010) ei lisäksi sisälly toimenpiteitä, jotka kohdistuvat Iranin öljy- ja kaasuteollisuuteen tai Kala Naftiin. Se katsoo tämän perusteella, että neuvostolla ei ollut toimivaltaa kohdistaa siihen rajoittavia toimenpiteitä Eurooppa-neuvoston 17.6.2010 antaman julkilausuman nojalla.

- 108 Tämän suhteen on todettava, että vaikka turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1929 (2010) ja Eurooppa-neuvoston 17.6.2010 antama julkilausuma onkin otettava huomioon riidanalaisia toimia tulkittaessa, ne eivät ole sen oikeudellisena perustana.
- 109 Päätökset 2010/413 ja 2010/644 on annettu SEU 29 artiklan nojalla, täytäntöönpanoasetus N:o 668/2010 SEUT 291 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 423/2007 nojalla ja asetus N:o 961/2010 SEUT 215 artiklan nojalla. Perussopimusten mainituissa määräyksissä annettiin neuvostolle toimivalta antaa riidanalaiset toimet, joihin sisältyi itsenäisiä, turvallisuusneuvoston erityisesti suosittelemista toimenpiteistä erillisiä rajoittavia toimenpiteitä.
- 110 Tästä seuraa, että kyseinen kanneperuste on perusteeton.

Kuudes kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön

- 111 Kala Naftin mukaan neuvosto on käyttänyt harkintavaltaansa väärin. Se väittää, että neuvosto on kohdistanut siihen rajoittavia toimenpiteitä ilman, että sillä olisi ollut todisteita siitä, että Kala Naft on osallistunut ydinaseiden levittämiseen, ja kunnioittamatta sen menettelyllisiä oikeuksia. Nämä seikat merkitsevät Kala Naftin mukaan sitä, että neuvosto on todellisuudessa yrittänyt kiertää ydinaseiden levittämiseen liittyvien rajoittavien toimenpiteiden järjestelmää, jotta se voisi puuttua Iranin öljyalan, kaasualan ja petrokemian teollisuuteen.
- 112 Tämän suhteen riittää, kun todetaan, että – kuten tämän tuomion 76–83 kohdassa muistutetaan – riidanalaiset toimet ovat kohdistuneet Iranin öljyalan, kaasualan ja petrokemian teollisuuteen, koska näihin teollisuudenaloihin sisältyi vaara ydinaseiden levittämisestä sekä niiden tuottamien tulojen johdosta että siitä syystä, että noilla aloilla käytettiin samankaltaisia materiaaleja ja aineita kuin käytetään tietyissä arkaluonteisissa ydinpolttoainekiertoon liittyvissä toimissa.
- 113 Näin ollen kanneperuste on perusteeton.

Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, joka koskee ydinaseiden levittämiseen osallistumisen käsitettä

- 114 Kala Naft väittää, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen tukeutuessaan ensimmäiseen syyhyn, joka esitettiin sen kirjaamiseksi riidanalaisissa toimissa oleviin luetteluihin ja jonka mukaan se käy kauppaa öljy- ja kaasulaitteilla, joita voidaan käyttää Iranin ydinohjelmassa. Kala Naftin mukaan tämä seikka ei nimittäin yksinään riitä oikeuttamaan rajoittavia toimenpiteitä.
- 115 Kuten tämän tuomion 87–90 kohdasta ilmenee, Kala Naftin omista perustamisasiakirjoista ilmenevä toiminta öljy- ja kaasualalla riitti oikeuttamaan rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen.
- 116 Seitsemäs kanneperuste on täten perusteeton.

Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu Kala Naftin toimia koskevien tosiseikkojen arviointivirheeseen

- 117 Kala Naft kiistää käyneensä kauppaa laitteilla, jotka liittyvät ydinohjelmaan. Se väittää, että sen rooli NIOC:n hankintakeskuksena ei merkitse kaupankäyntiä.
- 118 On todettava, että ilmaus ”käy kauppaa” kuvaa Kala Naftin toimintaa siten oikeudellisesti riittävällä tavalla, että se oikeuttaa sen kirjaamisen luetteloon ja että kyseinen yhtiö voi ymmärtää kirjaamisen syyn.

Neljäs ja yhdeksäs kanneperuste, jotka perustuvat suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen

- 119 Kala Naft riitauttaa yleisen edun mukaisen tavoitteen, joka voisi oikeuttaa rajoitukset omaisuudensuojaan ja taloudellisen toiminnan harjoittamisen vapauteen, koska turvallisuusneuvosto tai Eurooppa-neuvosto eivät ole päättäneet öljy- ja kaasualaa koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta. Vaikka tällainen tavoite olisikin olemassa, Kala Naft katsoo, etteivät käytetyt keinot olleet asianmukaisessa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.
- 120 Siltä osin kuin Kala Naft riitauttaa niiden yleisten sääntöjen oikeasuhteisuuden, joiden perusteella se päätettiin merkitä luetteloihin, on muistutettava, että suhteellisuusperiaatteen noudattamista koskevan tuomioistuinvalvonnan osalta unionin tuomioistuin on todennut, että unionin lainsäätäjällä on katsottava olevan laaja harkintavalta aloilla, joilla siltä edellytetään poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten valintojen tekemistä ja joilla sen on suoritettava monitahoisia arviointeja. Se on päätelty tämän perusteella, että näihin aloihin kuuluva toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos kyseinen toimenpide on ilmeisen soveltumaton toimivaltaisen toimielimen tavoittelemien päämäärien saavuttamiseen (ks. asia C-266/05 P, Sison v. neuvosto, tuomio 1.2.2007, Kok., s. I-1233, 33 kohta).
- 121 On myös muistutettava, että Kala Naftin mainitsemat perusoikeudet eivät ole ehdottomia ja että niiden käyttöä voidaan rajoittaa unionin yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi (ks. em. asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 113 kohta).
- 122 Asianlaita on tällainen omaisuudensuojan ja taloudellisen toiminnan harjoittamisen vapauden osalta. Näin ollen sekä ammatinharjoittamisen vapautta että omaisuudensuojaa voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset tosiasiaassa palvelevat yleisen edun mukaisia tavoitteita eikä niillä puututa näihin oikeuksiin tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin näin suojattujen oikeuksien keskeistä sisältöä (ks. em. asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 114 kohta).
- 123 Unionin tuomioistuin on todennut erityisesti taloudellisen toiminnan harjoittamisen vapaudesta, että perusoikeuskirjan 16 artiklan sanamuodon – joka eroaa sen II luvussa vahvistettujen muiden perusvapauksia koskevien artiklojen sanamuodoista ja muistuttaa läheisesti tiettyjen perusoikeuskirjan IV luvussa olevien määräysten sanamuotoa – nojalla elinkeinovapautteen voidaan puuttua moninaisilla julkisen vallan toimilla, joilla voidaan yleisen edun nimissä rajoittaa taloudellisen toiminnan harjoittamista (ks. asia C-283/11, Sky Österreich, tuomio 22.1.2013, 46 kohta).
- 124 Tältä osin on ensinnäkin huomattava, että riidanalaisten toimien tavoitteena on estää ydinaseiden levittäminen ja painostaa siten Iranin islamilaista tasavaltaa lopettamaan kyseinen toiminta. Tämä tavoite on osa laajempaa pyrkimystä kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilyttämiseksi, ja se voidaan näin ollen hyväksyä (ks. vastaavasti em. asia Bank Melli Iran, tuomion 115 kohta).
- 125 Lisäksi on huomattava, että toisin kuin Kala Naft väittää, turvallisuusneuvosto mainitsi petrokemian teollisuuteen liittyvät vaarat päätöslauselmansa 1929 (2010) 17 perustelukappaleessa ja Eurooppa-neuvosto oli 17.6.2010 antamassaan julkilausumassa pyytänyt ulkoasiainneuvostoa toteuttamaan toimenpiteitä kaasu- ja öljyteollisuuden aloilla.
- 126 Toimenpiteiden oikeasuhteisuuden osalta on muistutettava lukuisista IAEA:n raporteista, erittäin monista turvallisuusneuvoston päätöslauselmista ja myös erinäisistä unionin toimenpiteistä. Sekä turvallisuusneuvoston että unionin toteuttamat rajoittavat toimenpiteet ovat asteittaisia ja perusteltuja siitä syystä, etteivät edelliset toimenpiteet olleet olleet menestyksekkäitä. Tästä toimintatavasta, joka perustuu oikeuksiin puuttumiseen asteittain sen mukaisesti, kuinka toimenpiteet ovat tehonneet, seuraa, että toimenpiteiden on osoitettu olevan oikeasuhteisia.
- 127 Tämän johdosta kanneperusteita ei voida hyväksyä.

128 Koska kaikki kanneperusteet on hylätty, kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

129 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteeton tai kun valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan, jota sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan myös muutoksenhakuun, 1 kohdassa määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdassa, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla myös muutoksenhakuun, määrätään, että jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

130 Koska neuvoston valitus on hyväksytty ja Kala Naftin kanne riidanalaisista toimista on hylätty, Kala Naft on neuvoston vaatimusten mukaisesti veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

131 Väliintulijana ollut komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Asiassa T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft vastaan neuvosto, 25.4.2012 annettu unionin yleisen tuomioistuimen tuomio kumotaan.**
- 2) **Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehranin kumoamiskanne hylätään.**
- 3) **Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä.**
- 4) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä.**

Allekirjoitukset